

Мустафа Абдекрим Туми

Безсъние

Вече не мога да спя и да мечтая.

Вървя, но не напредвам.

Загубвам се,

но нищо не може да отмени желанието на вятъра да умре.

Казват, че земята не е кръгла.

Нека пътят ми води към гробището,

където мъжът лежи изправен

с вързани ръце, с камък в устата си.

Вече не ходя и не говоря.

Сърцето ми гори, но вече не пламва.

Влязох в сърцето на мъжа, който се смее на детето

с червена роза в ръката си.

Сърцето ми гори, но не пламва.

Свобода замина, Свобода я няма вече.

Награждава се подлеца.

Глухият танцува в ритъма на изтърбушените барабани.

Слепият съзерцава завръщането на *Свобода*,

облечена в черно.

Вече не спя.

Вървя.

Тялото ми ще изгори, а сърцето ми ще пламне.

Превод от френски:

Станислав Марашки

Traduit du français:

Stanislav Marachki

Mustapha Abdelkrim Toumi

Insomniaque

Je ne dors pus , je ne rêve plus.

Je marche mais n'avance pas.

Je m'égare.

Mais rien ne peut anéantir l'envie du vent de mourir.

Il disent que la terre n'est pas ronde

Que mon chemin mène au cimetière

Où l'homme git debout.

Les mains liées , une pierre dans la bouche

Je ne marche plus et ne parle plus.

Mon cœur brûle mais ne s'enflamme plus.

J'ai pénétré le cœur de l'homme qui rit de l'enfant

Une rose rouge à la main.

Mon cœur brule mais ne s'enflamme pas.

Houria est partie , Houria n'est plus.

On récompense le lâche.

Le sourd danse au rythme des tambours éventrés.

L'aveugle contemple Houria revenue

De noir vêtue.

Je ne dors plus.

Je marche.

Mon corps brûlera et mon cœur s'enflammera.